

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 2To/16/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010503  
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8313010503.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Mariána Sninského na verejnom zasadnutí konanom dňa 02.07.2015, v trestnej veci proti obžalovanému H. T., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/120/2013 zo dňa 01.12.2014 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného H. T..

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné uznal obžalovaného H. T. za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v mesiacoch máj a jún 2011 si najprv telefonicky a následne aj osobne v W. č. XXX, okres F., požičal od G. a Z. F. sumu 2.000,- eur a následne dňa 24.06.2011 naviedol Z. F., aby na svoje meno preňho vzal úver, ktorý mu bol poskytnutý vo výške 2.040,- eur v Slovenskej sporiteľni, a.s. pobočka F. a dňa 28.06.2011 úver vo výške 5.600,- eur s odôvodnením, že on úver pre dlžobu dostať nemôže a peniaze im vráti z predaja jeho bytu v Bratislave a to v čase, keď už 21.04.2011 sa snažil byť previesť na svoju dcéru darovacou zmluvou, na základe čoho dňa 29.06.2011 podpísal u notárky H.. X. zmluvu o pôžičke od manželov F. na sumu 6.850,- eur, ktoré mal vrátiť do 29.09.2011 v hotovosti s úrokom, čo neurobil, spôsobiac tak Z. a G. F. škodu vo výške 8.850,- eur s príslušenstvom.

Uložil mu za to podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť uhradiť škodu poškodeným G. F., nar. XX.XX.XXXX a Z. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom W. XXX, okres F., vo výške 8.850,- eur.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák. súd uložil obžalovanému povinnosť v skúšobnej dobe uhradiť spôsobenú škodu poškodeným G. F. a Z. F..

Proti tomuto rozsudku, po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil odvolanie obžalovaný. Prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie písomne odôvodnil, pričom uviedol, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby, nie je trestným činom, nakoľko v danom prípade nebolo preukázané naplnenie zákonných znakov subjektívnej stránky trestného činu podvodu, ktoré vyžadujú, aby sa v konaní preukázalo, že páchatel' v čase pôžičky peňazí konal v úmysle tieto peniaze nevrátiť alebo ich nevrátiť v dohodnutej lehote, resp. aby konal aspoň s vedomím, že peniaze v dohodnutej lehote nebude môcť vrátiť a že tým uvádza veriteľa do omylu, aby sa na jeho škodu obohatil. Nedopustil sa voči poškodeným žiadneho podvodného konania. Pred poskytnutím pôžičky

poškodených oboznámil s jeho finančnou situáciou, čo poškodení potvrdili aj vo svojich svedeckých výpovediach.

Poukazuje na výpoveď poškodenej G. F. zo dňa 22.01.2013, kde na otázku vyšetrovateľa, že v čase, keď on ju žiadal o peniaze, o pôžičku, ako si zabezpečila vrátenie peňazí, akým spôsobom jej mal vrátiť peniaze a z čoho, poškodená odpovedala: „môj brat H. T. uviedol, že keď predá byt, tak mi peniaze vráti a keď nepredá, tak mi bude prispievať na splácanie úveru, či sme sa bavili o sumách peňazí presných, to neviem uviesť, kde taktiež neviem uviesť, či sme sa bavili k presným dátumom splatnosti týchto peňazí.“ Svedkyňa vypovedala, že vedela o jeho zlej finančnej situácii, pretože im uviedol, že má dlhy, pretože jej to povedal a žiadal od nich 20.000,- eur, kde ako rodina mu mohli požičať len sumu 6.850,- eur.

Ďalej poukazuje na výpoveď poškodeného Z. F. zo dňa 22.01.2013, ktorý uviedol, že vedel, že obžalovaný je v zlej finančnej situácii a povedal im, že predá svoj byt a vráti im peniaze.

Skutočnosť, že pred uzatvorením zmluvy o pôžičke obžalovaný na kataster podal návrh na vklad vlastníckeho práva v prospech jeho dcéry a to na základe darovacej zmluvy, nie je dôkazom preukazujúcim jeho podvodný úmysel. V trestnom konaní poukazoval na skutočnosť, že uvedený návrh na vklad podal v snahe zabrániť cudzím osobám v nezákonnom prepise predmetného bytu, nakoľko mu z bytu zmizli doklady týkajúce sa bytu. Vklad robili s vedomím, že je neplatný, lebo previesť vlastnícke právo k nehnuteľnosti darovacou zmluvou na neplnoletú osobu, podľa toho, čo mu poradili právnici ako aj zamestnanci katastra, môžu rodičia vykonať iba so súhlasom súdu. Uvedené opatrenie bolo vykonané ako ochrana pred nezákonnými vkladmi na katastri a nie z dôvodu podvodného konania voči jeho sestre a švagrovi.

Závazok voči poškodeným nemohol uhradiť z peňazí získaných z predaja bytu, nakoľko musel vyplatiť iné záväzky, ktoré boli z dôvodu ochrany jeho rodiny dôležitejšie, a preto prednostnejšie. Jeho veritelia sa dozvedeli, že predal byt a vyvíjali na neho nátlak, aby splatil dlžoby z minulosti.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a jeho spod obžaloby oslobodil, resp. aby vec vrátil na prejednanie a rozhodnutie prvostupňovému súdu.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd rozhodnutie o vine a o treste odôvodnil výpoveďou obžalovaného, ktorý vypovedal, že sa necíti byť vinný. Uviedol, že bol vo finančných problémoch, preto viackrát požiadal o finančnú pomoc svoju sestru. Nepoprel, aby od tejto si požičal peniaze. Najprv si požičal nejakých 6.000,- eur, potom 2.000,- eur. Uzatvorili zmluvu o pôžičke. Naliehal na sestru a švagra, aby si vzali úver z dôvodu, že on už o úver žiadať nemohol, pretože mal dlhy, o čom sestra vedela, on ich oboznámil s tým, čo mu hrozí, bol v omeškani vo všetkých úveroch, ktoré mal. Obžalovaný potvrdil, že sľúbil poškodeným, že z čiastky, ktorú dostane za predaj bytu, im peniaze vráti, ale situácia sa vyvinula tak, že kým sa byt predal, jeho veritelia sa dozvedeli, že má peniaze a musel v prvom rade vyplatiť ich, dlžobu na hypotéke a žiať na sestru nezvýšilo. Priznal, že mal príjmy, kedy mohol vyplatiť sestru a uprednostnil iných. Komu konkrétne vrátil peniaze, nechcel uviesť, súviselo to s jeho bývalou prácou, kde pracoval ako colník, boli na neho kladené rôzne tlaky. Peniaze sa minuli a sestre nemal z čoho vrátiť. Priznal, že predal byt asi za 85.000,- eur, avšak musel povyplácať iné veci, ktoré boli pre neho a jeho rodinu dôležitejšie. Nebráni sa ani splácaniu, už im poslal 20,- eur, ale jeho situácia nedovoľuje, aby mohol uhradiť viac.

Z výpovede poškodenej G. F., sestry obžalovaného, vyplýva, že niekedy v mesiaci máj k nim prišiel obžalovaný spolu s manželkou a žiadali ich, aby im finančne pomohli. Chceli požičať 20.000,- eur. Avšak oni nemali takú hotovosť. Nakoniec sa im ich podarilo presvedčiť a manžel poškodenej, ktorý bol v tom čase zamestnaný v Slovenskej sporiteľni, uzatvoril dňa 24.06.2011 zmluvu o poskytnutí úveru vo výške 2.040,- eur, kde výška splátky bola 32,33 eur, celkovo 119 splátok a celková čiastka, ktorú spotrebiteľ mal zaplatiť, bola vyčíslená na sumu 3.803,41 eur. Asi o dva dni prišiel obžalovaný opäť za nimi a žiadal ju a ich mamu, aby išli do banky navýšiť sumu úveru. Jej manžel zobral ďalší úver vo výške 5.600,- eur, kde ona s mamou sa zaviazali byť spoludlžníkmi. Výška splátky bola 143,44 eur, celkovo bolo

52 splátok a celková čiastka, ktorú spotrebiteľ mal zaplatiť, bola vyčíslená na sumu 7.333,61 eur. Po tomto úvere dali obžalovanému celkovo 6.850,- eur, o čom spísali notársku zápisnicu a priamo pred notárkou H. X. odovzdali bratovi 6.850,- eur. Brat im tvrdil, že peniaze im vráti, keď predá byt v Bratislave. Po mesiaci formou SMS prosil o peniaze, chcel 2.000,- eur, tvrdil, že už majú kupca na byt, ale majú problémy na katastri. Potom jej telefonicky oznámil, že keď mu nepožičajú peniaze, tak im ich nebude môcť vrátiť, pretože nepredá byt. Tak sa s manželom dohodli, že mu požičajú 2.000,- eur, ich úspory s tým, že túto sumu ona vložila na dňa 19.08.2011 vo VÚB v Humennom na netermínovanú detskú vkladnú knižku. Potom ešte niekoľkokrát ju žiadal o požičanie peňazí, ale už mu nepožičala. Je pravdou, že brat im hovoril, že chcú od neho nejakí ľudia peniaze, ale či to bolo vydieranie, to nevedela uviesť. Keď dotazovali brata, aby im vrátil peniaze, tak stále hovoril, že až keď predá byt. Peniaze mu požičali v roku 2011, v roku 2013 pravdepodobne predal byt. Dovtedy ich stále ubezpečoval, že im peniaze vráti po predaji bytu. To, že predal byt, im nepovedal, dozvedela sa to od právnik. Zhruba pred dvoma rokmi s bratom poslednýkrát komunikovali, hľadal usb kľúč, ale vtedy o peniazoch reč nebola. Brata písomne neuroovala, aby jej vrátil peniaze. Písala mu iba sms, telefonovala mu, ale nezdvíhal jej. List bratovi neposielala, pretože na tej adrese, o ktorej ona mala vedomosť, nebýval.

Z výpovede poškodeného Z. F. vyplývajú obdobné skutočnosti, ako vypovedala svedkyňa G. F..

Obaja poškodení si voči obžalovanému uplatnili nárok na náhradu škody vo výške 8.850,- eur + úroky, ktoré musia zaplatiť Slovenskej sporiteľni za poskytnutie úveru.

Ďalej okresný súd vychádzal z listín, ktoré sa nachádzajú v spisovom materiáli a to zo zmluvy o splátkovom úvere z 24.6.2011 uzatvorenej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a dlžníkom Z. F., predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 2.040,- eur, výška splátky bola 32,33 eur, celkovo 119 splátok a celková čiastka, ktorú spotrebiteľ mal zaplatiť, bola vyčíslená na sumu 3.803,41 eur.

Zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 28.06.2011 uzatvorenou medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a dlžníkom Z. F., G. F. a J. T., predmetom ktorej bolo poskytnutie splátkového úveru vo výške 5.600,- eur, bola výška splátky 143,44 eur, celkovo 52 splátok a celková čiastka, ktorú spotrebiteľ mal zaplatiť, bola vyčíslená na sumu 7.333,61 eur. Suma 6.850,- eur bola Slovenskou sporiteľňou, a.s. vložená na účet, ktorého vlastníckmi boli manželia F..

Z notárskej zápisnice č. N182/11, Nz 2395/11, NCR1S24563/11 z 29.06.2011 zistil okresný súd, že obžalovaný ako dlžník a poškodená G. F. ako veriteľ uzatvorili zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 6.850,- eur, dlžník svojím podpisom potvrdil prevzatie tejto sumy v hotovosti od veriteľa pri podpise zmluvy. Dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť jednorázovo do 29.09.2011 do rúk veriteľa s tým, že záväzok je úročený dohodnutou úrokovou sadzbou 10,90 % ročne.

Z výpisu VÚB, a.s. vyplýva, že dňa 19.08.2011 vložila poškodená G. F. na netermínovanú detskú vkladnú knižku sumu 2.000,- eur.

Z rozhodnutia Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu zo dňa 15.02.2012 č. V3067/12 mal okresný súd za preukázané, že bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti v k.ú. X. T. LV XXXX byt č. XX, číslo vchodu F. X, X.p. v prospech G. T. na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi H. T. a T. T. ako predávajúcimi a G. T. ako kupujúcim. Vklad bol povolený dňom 15.02.2012. Z kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi H. T. a T. T. ako predávajúcimi a G. T. ako kupujúcim zo dňa 13.02.2012 vyplýva, že predávajúci predal predmetný byt za 89.900,- eur.

Podľa vyjadrení kupujúceho, ten sa o predaji bytu dozvedel z inzercie na inzeráte. Išlo o stránku spoločnosti topreality. sk.

Snaha obžalovaného previesť byt na svoju dcéru darovacou zmluvou je preukázaná darovacou zmluvou zo dňa 21.04.2011, ktorou obžalovaný daroval svoj podiel z bytu č. XX, číslo vchodu F. X, X. p. v U. svojej dcére. Dňa 21.04.2011 bol podaný návrh na vklad do vlastníckeho práva. Rozhodnutím Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu zo dňa 18.05.2011 č. V- XXXX/XX. bolo konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva prerušené.

Dňa 16.11.2011 obžalovaný uzatvoril s dcérou darovaciu zmluvu, predmetom ktorej bol na LV XXXX zapísaný byt č. XX, číslo vchodu F. X, X.. p. Dňa 16.11.2011 bol podaný návrh na vklad do vlastníckeho práva. Rozhodnutím Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu zo dňa 12.01.2012 č. V- XXXXX/XX bolo konanie o návrhu na vklad vlastníckeho práva zastavené.

Z daňového priznania obžalovaného k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2012 zistil okresný súd, že obžalovaný nemal žiadne príjmy v roku 2012. V správe Sociálnej poisťovne, pobočka Humenné z 22.01.2013 sa uvádza, že obžalovaný bol v období od 01.01.2011 vedený v registri poistencov a sporiteľov starobného dôchodkového poistenia ako zamestnanec - FO, ktorá vykonáva práce na základe dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru v rôznych firmách.

Vykonaním previerok k zisteniu pôžičiek u nebankových subjektov za účelom určenia bonity obžalovaného bolo zistené, že obžalovaný mal v spol. Consumer Financ Holging a.s. uzavreté a ukončené zmluvy pred rokom 2010, zmluva č. XXXXXXXX bola v marci 2012 odpredaná spol. EOS KSI Slovensko s.r.o. pre neplatenie. V spol. Home Credit Slovakia mal 3 zmluvy, pričom poslednú doplatil 20.04.2011. V spol. Pohotovosť s.r.o. mal uzatvorenú zmluvu o úvere z 01.10.2010 a z 27.10.2010. Zmluvu o pôžičke mal uzavretú aj so spol. Provident z 26.08.2013.

Na základe vykonaných dôkazov potom okresný súd dospel k záveru, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný H. T.. Následne kvalifikoval okresný súd konanie obžalovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Pri úvahách o treste a výmere súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, úmyselné zavinenie, ziskuchtivú pohnútku, existenciu poľahčujúcej okolnosti, na osobu páchatela, jeho usporiadané pomery, ako aj priaznivé možnosti jeho nápravy. U obžalovaného okresný súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Nebola zistená priťažujúca okolnosť. Okresný súd použil § 38 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, s prihliadnutím na účel trestu vyjadrený v zákone, ako aj samotnú osobu obžalovaného, uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. Takýto trest, je podľa názoru okresného súdu, dostatočný na ochranu spoločnosti ako aj na nápravu obžalovaného. Výchovný účel u obžalovaného môže splniť aj hrozba nepodmienečného trestu odňatia slobody, pretože aj takto uložený trest považuje za dostačujúci, ktorý bude na obžalovaného pôsobiť v tom smere, že si uvedomí nesprávnosť svojho konania a v budúcnosti sa už nedopustí nielen podobnej, ale akejkolvek protispoločenskej činnosti.

Keďže poškodené strany si nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnili, podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a ustálenú výšku škody, uložil obžalovanému nahraďiť poškodeným G. F., nar. XX.XX.XXXX a Z. F., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom W. XXX, okres F., škodu vo výške 8.850,- eur. V súlade s účelom trestu bolo aj to, že obžalovaný bude motivovaný urovnať svoj finančný dlh voči poškodeným ako súčasť narovnania porušených vzťahov medzi rodinnými príslušníkmi. Súd v rámci povolenia podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody obžalovanému preto uložil povinnosť nahraďiť škodu poškodeným vo výške 8.850,- eur najneskôr v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody a to podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Tr. zák.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania obžalovaného ako aj dôkazov, ktoré vykonal okresný súd na hlavnom pojednávaní, a dôkazov vykonaných v prípravnom konaní dospel k záveru, že okresný súd na zistenie skutkového stavu vykonal všetky dôkazy tak, ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy aj náležitým spôsobom v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

Aj krajský súd po preskúmaní napadnutých výrokov rozsudku ako aj dôkazov dospel k záveru, že obžalovaný si požičal predmetnú sumu od svojej sestry a švagra s tým, že vedel v čase požičania sumy, že túto nebude môcť vrátiť a to vzhľadom na svoj finančný stav, ktorý vyplýva z listinných dôkazov vykonaných okresným súdom, a to hlavne aj s poukazom na darovaciu zmluvu zo dňa 21.04.2011, teda

predtým, ako mal požičať finančné prostriedky od svojej sestry a švagra, na svoju dcéru. Krajský súd v plnom rozsahu sa stotožňuje s hodnotením dôkazov vykonaných okresným súdom a na tieto dôkazy a odôvodnenie napadnutého rozsudku v celom rozsahu poukazuje.

Správne preto rozhodol okresný súd, keď kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., nakoľko obžalovaný vylákal a na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol iného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Krajský súd nezistil pochybenia okresného súdu ani pri rozhodovaní o uloženom treste. Správne je s poukazom na osobu obžalovaného, na zistenú poľahčujúcu okolnosť, ako aj na trestnú sadzbu, ktorá je v trvaní jedného roka až piatich rokov, teda základná trestná sadzba, uloženie trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov. V súlade so zákonom rozhodol okresný súd, keď výkon uloženého trestu podmienenečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Keďže výška škody bola aj priznaním obžalovaného aj listinnými dôkazmi preukázaná, je preto správne rozhodnutie okresného súdu, keď uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodeným G. F. a Z. F. škodu vo výške 8.850,- eur a vzhľadom na spôsob páchania skutku je v súlade so zákonom aj uloženie povinnosti obžalovanému v skúšobnej dobe spôsobenú škodu poškodeným uhradiť.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.  
jednohlasne

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.